

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název: Dekódování RS-kódů

Autor: Dalibor Procházka

SHRNUTÍ OBSAHU PRÁCE

Práce se zabývá Reedovými-Solomonovými kódy a hlavně pak algoritmy pro jejich dekódování za přítomnosti chyb při přenosu dat. RS kódy tvoří známou a v praxi používanou třídu samoopravných kódů, které mají v jistém smyslu optimální parametry (jsou to tzv. maximum distance separable kódy). Práce podrobně popisuje tři dekódovací algoritmy: původní z článku Reeda a Solomona, dnes běžně používaný efektivní algoritmus založený na rozšířeném Eukleidově algoritmu pro polynomy a alternativní algoritmus z článku S. Gaa z roku 2003. Popisy jsou na konci vždy doplněny diskuzí časové složitosti a konkrétním příkladem dekódování přijatého slova.

CELKOVÉ HODNOCENÍ PRÁCE

Téma práce. Téma práce považuji za přiměřené a vhodné pro bakalářskou práci. Použité metody vycházejí ze základních kurzů lineární a abstraktní algebry, ale vedou k zajímavým aplikacím a úvahám.

Vlastní příspěvek. Hlavním příspěvkem je podrobné a ucelené zpracování tématu dekódování Reedových-Solomonových kódů z několika zdrojů, přičemž byly doplněny detaily v důkazech, přidány příklady a podrobněji rozebrána časová složitost.

Matematická úroveň. Text je z matematického hlediska korektní, přehledný a dobře čitelný.

Práce se zdroji. Použité zdroje jsou řádně citovány.

Formální úprava. Formální úprava práce je dobrá, počet překlepů je přiměřený délce textu.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

Nakonec uvádím několik drobných připomínek ke konkrétním místům v textu práce:

- str. 3, kap. 1.1: Na pátém řádku kapitolky by místo „a subspace of a linear vector space“ spíš mělo být „a subspace of $\mathbb{F}_q^n$ “. Má to být podprostor tohoto zcela konkrétního vektorového prostoru. Dále omezení $n \leq q$ má co do činění ne s obecnými lineárními kódy, ale až se (zobecněnými) RS kódy, které v tu chvíli ještě nebyly zavedeny.
- str. 6, algoritmus 1: V kroku 8 by se mělo spíš vracet $(r_{i-1}, u_{i-1}, v_{i-1})$, protože v tu chvíli $r_i = 0$.
- odstavec na konci str. 13/začátku str. 14: K čemu nám je omezení $l \geq N$? Indexy menší než l se podle všeho v odstavci nikde nepoužívají. Také by bylo dobré lépe vysvětlit, proč posloupnosti mají opravdu periodu $2^N - 1$ (což sice z argumentů nakonec vyplývá, ale podle mě netriviálně).
- str. 25, důkaz lematu 4.2: Na začátku důkazu by bylo dobré upřesnit, že pro vstupy r_0, r_1 a g_0, g_1 dává rozšířený Eukleidův algoritmus stejné výsledky jen do určitého kroku.
- str. 26, sedmý řádek odspodu: místo $0 + f(a_i)$ má být ve vzorci $b_i - c_i + f(a_i)$.

ZÁVĚR

Práci doporučuji uznat jako bakalářskou práci.

Návrh klasifikace vedoucí sdělí předsedovi zkušební (sub)komise.

doc. RNDr. Jan Šťovíček, Ph.D.

Katedra algebry MFF UK

14. 6. 2023